

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 60. Quomodo Dominus apparuerit Discipulis in monte Galileæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
SEXAGESIMA.

QUOMODO DOMINVS
*apparuit discipulis supra
montem Galilee.*

EVANGELIUM.

Matt. 28.

Marc. 16.

VND ECIM autem
discipuli abierunt in
Galileam, in monte
vbi constituerat illis
Iesus, & videntes eum
adorauerunt; quidam autem dubi-
tauerunt. Et accedens Iesus locutus
est eis dicens: Data est mihi omnis
potestas in caelo & in terra. Euntes
ergo in mundum vniuersum, docete
omnes gentes, & praedicate Euan-
gelium omni creaturae, baptizantes
eos in nomine Patris, & Filij & Spi-
ritus sancti, docentes eos seruare
omnia quaecunque mandavi vobis.
Qui crediderit & baptizatus fuerit,
saluus.

saluus erit; qui verò non crediderit, cõdemnabitur. Signa autem eos qui crediderint; hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eiicient, linguæ loquentur nouis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi. Et ego mittam promissum Patris mei in vos. Vos autem sedete in ciuitate, quoad usque induamini virtute ex alto.

FIGURAE.

CVM Moyses ascendisset in montem, *Exod. 24. & 25.*
 prout Deus illi præscripserat, vidit ibi, & locutus est cum Deo, qui illi præcepit, vt fabricaretur sanctuariũ, in quo promissit, se habitaturum in medio populi sui, & dedidit illi multa præcepta, quæ Moyses ipse Dei iussu populo seruanda proponeret.

Præcipiens Dominus Iosue, vt iret *Iosua 1.*
 ad occupandam terram promissionis, confortauit illum dicens: Se cum eo in
 omnibus rebus futurũ. PRO-

PROPHETIÆ.

- Zach. 9.* **E**T potestas eius à mari vsque ad mare,
& à fluminibus vsque ad fines terra.
- Psal. 2.* Dabo tibi gentes hereditatem tuam
& possessionem tuam terminos terra.
- Ierem. 23.* Ego cōgregabo reliquias gregis mei de
omnibus terris, ad quas eiecero eos, & cō-
uertam eos ad vira sua, & crescent, &
multiplicabuntur, & suscitabo super eos
pastores, & pascent eos.
- Ierem. 16.* Et post hac mittam eis venatores, &
venabuntur eos de omni monte, & de o-
mni colle, & de cauernis petrarum.
- Isaia 66.* Mittam ex eis qui saluati fuerint ad
gentes in mare, in Africam, & Lydiam,
tenentes sagittam: in Italiam & Græ-
ciam, ad insulas longè, & annuntiabunt
gloriam meam gentibus.
- Ierem. 3.* Et dabo vobis pastores iuxta cor meum
& pascent vos scientia & doctrina.

CONSIDERATIONES.

1. Punctū. **H**ÆC apparitio, qua exhibuit se Do-
minus discipulis in monte Galilee,
fuit præcipua & solemnior ceteris om-
nibus, & illa ipsa quam illis toties pro-
miserat, tam ante suam passionē, quàm
postea per Angelos; non quod nollet il-
lis prius sæpius apparere, (vt Hierosoly-
mis

mis factum vidimus) sed quia ibi apparuit
 maiori maiestate, & pluribus personis
 simul, quandoquidem hæc apparitio fuit illa,
 de qua dicit S. Paulus: Quod *1. Cor. 15.*
 visus sit Dominus plusquam quingentis
 fratribus simul. In alijs apparitionibus
 benedictus Iesus nihil aliud egit, quàm
 vt afflictos discipulos erigeret, illosque
 certos de sua resurrectione redderet; sed
 in hac, quæ facta est in Galilæa, declarauit
 illis apertius gloriã suam & potestatem,
 quam habebat in vniuersum mundum. Ibidem
 instruxit discipulos in officio apostolatus
 sui; aperuit illis secretum vocationis gentium;
 docuit illos formam baptismi, patefaciendo
 mysterium SS. Trinitatis; dedit suis fidelibus
 potestatem faciendi miracula; vltimò tandem,
 posuit ibi prima fundamenta suæ Ecclesiæ.

Considera quomodo non solum Apostoli,
 sed multi alij fideles, scientes quod Dominus
 promississet se appariturum in monte
 Galilææ, eodẽ conuenerint, & manserint
 ibi congregati, expectantes magno cum
 desiderio ipsius aduentũ. Vbi tandem
 cum apparuisset, cogitãto quãto gaudio
 fuerint repleta illorũ corda, quod ipsum
 gaudiũ eò fuit maius, quò fuerat maior
 dolor, cum viderant illum

508: MEDITATIONES

illum in sua passione ita deformatum, abiectum & humiliatum. iam contemplare cum quanto iubilo intuiti fuerint desideratam illam & gratiosam faciem, quanta dulcedine ipsius amicissimas voces exciperint. O beati oculi, qui fuistis digni ea videre, quæ tunc vidistis! & beatæ aures, quæ meruistis audire ea, quæ audistis! & mortis partibus beatiore manus, quæ diuinam illam personam (si modò id vlli concessum fuit) potuerunt contingere! O ascende tu etiam anima mea istum montem; auelle cor tuum à rebus istis terrenis, quia in imo huius terræ non videtur Dominus, sed eleuate desiderio & amore ad res cælestes, vt tu etiam aliquandò digna tam dulci & felici visione inueniaris.

Mihi data est omnis potestas in cælo & in terra. Christus, quia erat caput hominum & Angelorum, habebat potestatem faciendi in cælo & in terra quicquid vellet: Nam & terra poterat eligere quos vellet, & in cælo coronare illos, qui ipsi placerent: habebat omnem potestatem, quia ratione suæ humanitatis fuit exaltatus supra omnem creaturam, fuit collocatus ad dexteram Patris, & ipsi fuit datum nomen quod est supra omne nomen: *Vt in nomine eius flecteretur omne-*

Philip. 2:

genus.

genus.

genu, caelestium, terrestrium, & inferno-
rum. Et quamuis Christus ratione diui-
nitatis suæ, potestatem istam ab æterno
habuerit; ratione verò humanitatis illi
data sit in instanti suæ conceptionis; ni-
hilominus noluit illã exequi, nisi post
resurrectionem. Sol o benedicte le-
su, si hæc potestas est tua, tibi que vt verò
Deo propria, quomodo tibi eam esse da-
tam, & non potius te illam habere, aut
habuisse profiteris? Vide superbe homo,
quàm demisse & humiliter de se loqua-
tur Dominus vniuersi, vt tibi præbeat
exemplum humilitatis? Nam etiamsi
esset æqualis Patri, ita vt quicquid esset
Patris, esset etiam ipsius proprium, nihi-
lominus in omnibus suis operibus sem-
per voluit dare honorem Patri, & nun-
quam quæsiuit suam gloriam, sed so-
lum eius, qui ipsum miserat, Patris.

Considera quàm lætus hic nuncius,
& quàm plenus solatij acciderit afflictis
& mœrentibus discipulis; cum intelli-
gerent Magistrum suum esse iam mag-
num illum principem, in cuius femore
& vestimento scriptum est: REX RE- *Apoc. 19.*
GVM, & Dominus dominantium, cui
data esset omnis potestas in calo & in
terra: Quod si olim fratres Ioseph ita læ- *Gen. 45.*
tabantur cum intellexissent fratrem suum
dominari.

dominari in tota terra Ægypti, quanto credibilis est, discipulos longè animosiores factos fuisse, & immensam percepisse consolationem, cùm audirent, Christum Iesum verum suum, & maximum tu fratrem, esse dominatorem non vnus parvæ p[ar]tionis terræ, sed cæli & terræ vniuersæ. Iam, ô anima mea, lætare etiam cum his sanctis discipulis, de tam felici nuncio, quia habes Dominum potentissimum, qui te non solum potest adiuuare & defendere in terris, sed etiam qui tibi vult dare regnum æternum in cælis: habes præterea fratrem amabilissimū, qui non solum potest te defendere & pascere in hac vita, (quod vnū, Ioseph suis fratribus prestare potuit) sed etiā potest & vult te facere participem suæ cælestis hæreditatis.

Considera salutiferam illam instructionem, quam benedictus Iesus dedit suis discipulis. Vide quomodo iam inceperit deducere in opus, potestatem illam sibi datam in cælo & in terra; & implere illud officium, propter quod missus fuerat à Patre, cùm incipiat tāquam Saluator & verus medicus præscribere remedia ad nostram salutem præsentissima. Non enim aliā causa mandauit Apostolis, vt obirent mundum & prædica-

DE RESURRECT. DOM. 511

prædicarent euangelium, nisi ut lumine fidei sanaretur nostra ignorantia. Prescripsit similiter ut baptizarent omnes, ut abluerentur maculæ peccatorum nostrorum, & restitueretur vita gratiæ. Deum ut instruerent fideles in diuinorum obseruatione mandatorum, ut nos sciremus nosmetipsos in gratia accepta semel conseruare; quouque peruenire valeamus ad brauium gloriæ nobis propositum. O Deus meus, quàm magnus est amor tuus erga me, quandoquidem tot annis, ante præuidens meas infirmitates, ad instar medici sapientis & vero amore ægrum diligentis, præparasti remedia & ordinasti medicinam qua curarer; sed quid aliud sunt medicinæ istæ, mi Domine, quam balnea pretiosi sanguinis tui, in quorum virtute, diuinis illis remedijs adiuuâtibus sumus illuminati, mundati, & tandē saluati? O quàm tibi fuit cordi, & quanto tibi stetit salus animæ nostræ, quam nos sæpe ita parui facimus, & ita leuiter perdimus!

Cum Dominus magna quædam & difficilia suis discipulis demandasset, ut eos deinceps cōfirmaret, & ijs animū adderet, dixit: *Ecce ego vobiscū sum omnibus diebus, vsque ad consummationem sæculi.*

Quæ verba non tantū locutus est ad eos
qui

qui erant praesentes, sed in illis, dixit Ecclesiae suae, & omnibus suis fidelibus, & illis praecipue, qui usque ad finem mundi se mancipaturi essent ipsius obsequio, & in procuranda animarum salute occupandi, quasi diceret: Ecce discipuli mei, ego vos mitto ad magna & ardua negotia, ad laborem & passionem, sed estote imitandi: *Ego vobiscum sum, laboro vobiscum, ego vos defendo, ite securè, & nolite timere.* O verè magna & amica promissa! O promissa nobis omnibus maximae consolationi futura! Nam si Deus sit pro nobis, quis contra nos? & si ipsius gratia sit in nobis, quae tribulatio, quae angustia, quae pericula, quae persecutiones, & qui gladij poterunt nos separare ab ipsius caritate? Verè in virtute illius qui nos confortat, poterimus omnia, & omnia superabimus, ut dicit Propheta: *In Deo faciemus virtutem, & ad nihilum deducet tribulantes nos & inimicos nostros.*

Considera quomodo Dominus adsit Ecclesiae suae, & aderit usque ad finem mundi, velut fidelis nauclerus, qui à sua naui nunquam recedit, donec illam deduxerit in portum. Ita Christus nunquam reliquit, nec nunquam relinquet Ecclesiam, quousque illam deduxerit in securum.

Rom. 8.

Ibidem.

Philip. 4.

Psal. 59.

& 107.

DE RESURRECT. DOM. 313

securum portum beatitudinis: Etiam assistit suis fidelibus sua gratia & protectione, & per influxum diuinorum suorum donorum. Sed non fuisti contentus benignissime, & dulcissime Domine, manere nobiscum per praesentiam tuam Diuinitatis, sed voluisti etiam nobis adesse tua sacra humanitate, in SS. Sacramento Eucharistiae & hoc ad maiorem nostram consolationem, in signum maximi tui amoris erga nos, & loco arrhabonis futurae beatitudinis. Nam ut promissisti quod adfuturus esses nobis in hoc mundo, in auxilium & protectionem: ita etiam aderis nobis in caelo, in remunerationem, & ut facias nos tua diuina praesentia.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D N. ut sicut ipse apprensus in monte, corda discipulorum marentium ante & afflictorum ob mortem ipsius, impleuit incredibili consolatione, det etiam tibi gratiam, ut sub pedibus tuis omnia desideria terrena calcando, possis ascendere ad altitudinem perfectionis Christianae, ut merearis tandem in caelo inueneri desideratam eius faciem; adhuc tibi concedat; ut possis perfecte

perfectè obseruare omnia, quæcunque tibi mandauit, supplicando illi, vt sicut promisit, ita semper velit tibi adesse in hac vita, quò te semper tuaq; custodiat, ac disponat, & postmodum in futura, quò te felici sua præsentia, beatum ac gloriosum efficiat.

DOCUMENTA.

CHRIſTVS Apostolis, dum ad montem ab ipso præscriptum venissent, apparuit, ibiq; eos in sacrosanctis fidei mysterijs instruxit: Dominus etiam si multi alijs soleat impertiri cõsolationes spirituales, nihilominus illos, qui ascendunt in mortem perfectionis, & illi seruiunt in statu religioso, magis visitat, & quasi amicos intimos, magis efficit caelestium suorum secretorum participes.

2. Illi data est omnis potestas in calo & in terra, qui eò vsque se humiliarat, vt se omnibus, non hominibus tantum, sed ipsis etiam potestatibus tenebrarum subijceret. Itaque nos, quanto plus nos ipsos humiliauerimus & submiserimus omnibus; tanto ampliori à Christo Domino, gloria & dignitate præ cæteris euehemur.

3. Mandauit Christus Apostolis, vt non solum baptizarent eos, qui in ipsum erant credituri, sed etiam docerent eos obseruare, omnia illa, qua ipse ijs præceperat

Non

Non sufficit ad salutem tantum in Christum credere & baptizari: sed opus est, ut fidei coniungamus opera, observando omnia illa mandata, qua per Apostolos nobis reliquit.

4. Qui crediderit & baptizatus fuerit, dicit Salvator, saluabitur. Tunc credendo saluabimur, cum ea observauerimus, qua in baptismo promissim, & nostris operibus non contradixerimus illis, qua credimus, cum illi non verè credere putandi sint, qui factis contraria ostendunt, ijs que credunt; de quibus dicitis Apostolus. Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

5. Dicit Christus: signa eos qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo demonia eijcient, linguis loquentur novis, &c. Illud demum verū est veri amoris & perfectæ in Christum fidei argumentum: si zelum proximos nostros iuvandi habeamus; si Sacerdotes remittendo peccata eijciant demonia, que animas inhabitabant; si nostra lingua, relinquentes verba mundana, loquantur nova ad laudem Dei, ac in bonū proximi exemplū; si nostris monitionibus tollamus malitiā & inimicitias è cordibus aliorum; si videntes proximos nostros infirmos, & vacillantes in via virtutis, monitis, & bono

Et bono exemplo eos confirmemus, Et ad eandem colendam excitemus.

6. Christus promisit, sese nobiscum semper mansurum, usque ad consummationem seculi. Erigendus itaque nobis est animus Et fiducia in Deum obfirmandus adversus omnes tentationes Vexationes Et labores, hac precipue cogitatione, quod is, cuius amore omnia suscipimus, ac toleramus, Et auxilio Et presentia nobis assistat.

7. Fidem eorum qui in ipsum essent credituri, Christus miraculis demonstrandam confirmavit: nos itaque Et si miracula exteriora non operemur (ut primis illis Christianis contigit) non est magnopere curandum, quia ista possunt quidem aliquando esse signa sanctitatis, sed eam tamen homini non conferunt. Studeamus potius facere miracula spiritualia pietatis Et caritatis, quae ed magis sunt secura, Et maioris meriti apud Deum, quod occultiora sunt Et ab oculis hominum magis remota.

ME.